

аргументовано висунути версію про ознаки особистості, яка вчинила злочин. Метою його складання є створення загального уявлення про тип особистості злочинця, вироблення стратегії, пропонування варіантів того, як знайти особу, що вчинила злочин. Особливості портрета інтернет-шахрая є підґрунтям для слідчих органів для розслідування злочину, організації заходів протидії та профілактики шахрайств, розроблення тактик ведення допиту, проведення обшуку, затримання тощо[4].

Отже, соціально-психологічна характеристика поведінки особи, яка вчиняє шахрайства в мережі Інтернет, сприятиме вдосконаленню методів розслідування таких шахрайств і вчасному їх виявленню.

Використані джерела:

1. Часопис Київського університету права. – 2010. - № 4. – С. 346-349
2. Антонова Н. О. Психологічна зрілість як основа готовності до професійної діяльності психолога/ Н.О. Антонова, Л.І. Рибачук [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://journals.uran.ua/index.php/2227-6246/article/view/162200>.
3. Теоретичні засади розслідування шахрайства в сучасних умовах : монографія / О. Л. Мусієнко ; за ред. проф. В. Ю. Шепітька. — Х.: Право, 2009. — 168 с.
4. Брисковська О. М. Соціально-психологічна характеристика особи, яка вчиняє шахрайство в мережі Інтернет / О. М. Брисковська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://doi.org/10.33270/01201141.70>

Луц Н.А. курсант II курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування

Науковий керівник: Прокопов С.О.
старший викладач кафедри економічної та
інформаційної безпеки
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК ОКРЕМИЙ ШЛЯХ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Сучасна фінансово-економічна криза спричинила кризу традиційних ринкових відносин. Криза з усією силою показала, що нинішнє індустріальне суспільство втрачає енергію розвитку і переважано величезною кількістю невирішених проблем і невизначеностей. Для пошуку подальшого шляху розвитку слід враховувати, що індустріальний період закінчився в кінці минулого століття. Ілюзія

сьогоднішньої модернізації суспільства на основі проведення індустріальних реформ поглинає все більшу частку ресурсів, не даючи ніяких нових шляхів розвитку. В результаті, боротьба з кризою перетворюється просто в нарощування обмеженості розвитку. Разом з тим історичний досвід свідчить, що при виникненні соціально-економічних проблем завжди створюються шляхи та методи їх вирішення. В сьогоднішніх умовах ми спостерігаємо два шляхи розвитку з індустріального укладу. Перший шлях - це рух суспільства назад - до "неофеодалізму", другий - це нескінченне "реформаторство" індустріалізму, на практиці виливається у перманентний простой. Є ще третій шлях, про який говорять, але в силу інерції на який мало звертають уваги - це експансія в інформаційний простір та інформаційну економіку з наступною побудовою інформаційного суспільства.

Перший і другий шлях припускають відмову від досягнень демократії і чреваті новими формами авторитаризму, третій характеризується розширенням демократичних засад і заміну індустріальних смислових спектрів на інноваційні. Причому третій шлях найбільш суспільно прийнятний і соціально очікуваний, хоча супроводжується опором старого адміністративного апарату. Визначальною рисою третього шляху розвитку є те, що він породжує новий чинник виробництва - інформацію, знання і їх контекст. Тут треба зазначити, що категорія "фактора виробництва" є головною для визначення суспільного способу виробництва і суспільства в цілому. Коли поряд із землею і працею з'явився новий фактор виробництва - капітал, який визначив новий спосіб виробництва, суспільства отримали назву капіталістичних. При цьому, у порівнянні з попередньою людською історією, недовге панування нового фактора виробництва дозволило здійснити такі зрушення в економіці і житті людей, які набагато переважають все досягнуте за тисячоліття. Цей історичний досвід переконливо доводить, що поява нового фактора виробництва відкриває величезні можливості зростання економіки і добробуту, а його аналіз свідчить про нові переваги в порівнянні з вже відомими. Традиційні засоби виробництва в процесі праці зношуються фізично і морально.

Відмінна риса інформації і знань полягає в тому, що в процесі споживання вони не зменшуються, а навпаки, примножуються. При цьому слід зауважити, що використання інформації і знань має бути етичним, тому що етика інформації і знання є первинною по відношенню до їх суті і є визначальною для переходу до інформаційного суспільства. Друга перевага полягає в тому, що традиційні фактори виробництва - земля і капітал - примножують головним чином фізичні сили людини, а інформація і знання реалізують і примножують розумові його потенції, що зумовлюють інтелектуалізацію виробництва і праці, що породжує нові поняття - інтелектуальна власність, інтелектуальний капітал, інтелектуальний продукт. Не можна ефективно господарювати без використання цих нових процесів і понять [1].

Візьмемо, наприклад, інтелектуальний капітал. Його роль в економіці швидко зростає. Досить сказати, що його частка у вартості підприємств в країнах Західної Європи досягає 50-68%, а у нас в балансі підприємств він дорівнює 1%. За традицією ми вважаємо вартість підприємств за обсягом матеріальних цінностей,

матеріальних активів в той час, коли все зростаючу роль відіграють нематеріальні активи. Це знижує ціну наших підприємств.

Завдяки своїм якостям інформація і знання відіграють визначальну роль в інноваційному розвитку, обумовлюючи інтелектуалізацію економіки, дія інтелектуального капіталу, зростання інтелектуальної власності та інтелектуальної продукції. Ставка держав на модернізацію економіки та інновації - це ставка, в кінцевому рахунку, на інформацію і знання як якісно новий фактор виробництва. Уряди тільки намагаються створювати нові системи управління (про що йшла мова на недавньому Всесвітньому економічному саміті в Давосі), розуміючи, що сьогодняшня економіка і індустріальні методи господарювання не відповідають інноваційним вимогам товариств. Сьогоднішній розвиток інформаційного простору, завдяки Інтернету, який сформував інформаційну техносферу, технологічно визначено. Але невирішеним є конструювання на цій базі інститутів нового суспільства. Таке конструювання відбувається в США в вигляді "стратегії хмарних обчислень", в Євросоюзі ця стратегія виписана як "Цифровий порядок денний для Європи до 2020 року" [2].

У СНД такі конструкції реалізуються на базі мережі інформаційно-маркетингових центрів (ІМЦ), яка визначена міжурядовою "Угодою про співробітництво держав - учасниць СНД у створенні, використанні та розвитку міждержавної мережі інформаційно-маркетингових центрів для просування товарів і послуг на національні ринки", яке сьогодні ратифіковано в Білорусії, Таджикистані і Україні і вступило в юридичну силу.

Методологічно мережу ІМЦ спирається на фундаментальні розробки Львівсько-Варшавської школи логіки (1890-1939 рр.), Австрійської економічної школи, на практичну реалізацію завдань програми ЗДАС (Загальнодержавної автоматизованої системи обробки та обліку інформації) Інституту кібернетики ім. В.М. Глушкова. Мережа ІМЦ являє собою сукупність інформації, зануреної в законодавчо оформлену інформаційно-технологічне середовище, яка дозволяє моделювати і реалізовувати будь-які господарські, адміністративні, управлінські та бізнес-процеси. На практиці мережу ІМЦ реалізує перехід до нової економічної моделі. Головне - не потрібно значних витрат бюджету, а економічний ефект виходить миттєво, що створює умови для подолання кризових явищ [3].

В якості висновку можна визначити що мережа інформаційно-маркетингових центрів дозволяє подолати фазовий бар'єр переходу від індустріальної фази розвитку до нової формації. Крім вище згаданого, мережа ІМЦ має ще цілий ряд пріоритетних якостей. Важливим економічним показником сьогодні вважається рейтинг кібер-могутності, тобто "Здатності держави розгортати критичну цифрову інфраструктуру, необхідну для продуктивної і безпечної економіки" до складу якої входять: нормативно-правове регулювання кібер-простору, електронний економічний і соціальний контекст, технологічна інфраструктура та її використання. Мережа інформаційно-маркетингових центрів на практиці дозволить Україні вирішити проблему відставання від розвинених країн в питаннях розвитку.

Використані джерела:

1. О.О. Чуприна, К.С. Чуприн Методологічні підходи до оцінювання інтелектуального капіталу// Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» № 3 (14) 2013. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://econtlaw.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/01/3-22-34.pdf>
2. Давос-2019: главные месседжи Всемирного экономического форума. Экономическая правда [Електронний ресурс] Режим доступу: www.epravda.com.ua/rus/publications/2019/01/27/644694/
3. Перспективи розвитку ринку хмарних обчислень в Україні: переваги та ризику. Аналітична записка. Національний інститут стратегічних досліджень. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://old2.niss.gov.ua/articles/1191/>

Гупал Д. курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Рижков Е.В.

к.ю.н., доцент, завідувач кафедри економічної та інформаційної безпеки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ ВІД ВИТОКУ ТЕХНІЧНИМИ КАНАЛАМИ З ОБ'ЄКТІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

З метою протидії злочинності, ефективного попередження, припинення та розкриття злочинів органи та підрозділи Національної поліції України здійснюють необхідні: слідчі (розшукові) дії; негласні слідчі (розшукові) дії; оперативнорозшукові дії. Під час підготовки та проведення зазначених дій працівники поліції використовують інформацію з обмеженим доступом в акустичному та електронному вигляді [1, с. 20].

Така інформація може циркулювати в акустичному вигляді під час проведення нарад щодо планування певних негласних заходів. В електронному вигляді інформація циркулює, наприклад, під час підготовки необхідних документів, таких як плани, звіти, клопотання до суду.

Дана інформація може бути цікавою для представників організованих злочинних груп, та, навіть, представників іноземних розвідок. Вони можуть отримати доступ до цієї інформації шляхом фізичного доступу на об'єкт де циркулює ця інформація (в службовому кабінеті працівника поліції).

Також за допомогою сучасних приладів зловмисники можуть аналізувати